PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS

2006. gada 20. jūlijā *

Lieta T-114/06 R

Globe SA, Zandhovena [*Zandhoven*] (Beļģija), ko pārstāv A. Abate [*A. Abate*], advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv M. Vailderspins [*M. Wilderspin*] un Ž. Budo [*G. Boudot*], pārstāvji,

atbildētāja,

par pieteikumu apturēt Komisijas lēmuma piemērošanu, ar kuru tā noraidīja prasītājas piedāvājumu konkursa par atsevišķām Vidusāzijas valstīm paredzētiem pakalpojumiem (*EuropeAid*/122078/C/S/*Multi*) procedūras ietvaros,

* Tiesvedības valoda — franču.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Prāvas rašanās fakti un process

1 *Globe SA* sniedz specializētus pakalpojumus tīklu (gāzes un elektrības) operatoriem un naftas ķīmijas nozarē. Savu pamatdarbību — topogrāfiju — tā ir paplašinājusi līdz trīsdimensiju mērījumu veikšanai (ar lāzerskenēšanas tehniku), datu pārvēršanai (*Globe DD*) un datorizētai projektēšanai (DP).

2 Gāzes vadu jomā prasītāja 2004. gadā uz programmatūras, sauktas "ĢIS" (ģeogrāfiskās informācijas sistēma), pamata izstrādāja jaunu šīs programmatūras versiju ar nosaukumu "Pipe Guardian", kas palīdz šādu instalāciju pārvaldītājiem visu viņu uzdevumu izpildē.

3 2005. gada 20. oktobrī Komisija izsludināja konkursu attiecībā uz projektu *EuropeAid*/122078/C/S/*Multi* par gāzes vadu tīklam paredzētas informācijas sistēmas piegādi Vidusāzijas (Kazahstānas, Kirgizstānas, Turkmenistānas, Uzbekistānas) gāzes kompānijām. Šis iepirkums ietilpst programmas *TACIS* 2002 ietvaros.

4 Līguma priekšmets, nesadalot to daļās, bija nodrošināt gāzes vadu tīkliem paredzēto trīs informācijas sistēmu integrāciju, konfigurāciju, piegādi, uzstādīšanu, nodošanu ekspluatācijā un garantijas apkalpošanu, kā arī atbilstošās lietojumprogrammas un attiecīgos papildu pakalpojumus, t.i., apmācību un garantijas apkalpošanu saskaņā ar konkursa tehniskajām specifikācijām.

5 Atbilstoši pretendentiem paredzētās instrukcijas, kas ir publicēta vienīgi angļu valodā, 1.1. punktam gāzes vadam paredzētā informācijas sistēma ir datu bāzes sistēma, kuras mērķis ir datu par gāzes vadu tīkla jebkāda veida konstrukcijām un pārbaudēm un to ģeogrāfisko vidi pārvaldība.

6 Komisija norāda, ka, lai gan tā pati izsludināja konkursu, piedāvājuma detaļu precizēšanu tā tomēr uzticēja neatkarīgam birojam, šajā gadījumā — konsultantam.

7 Pretendentiem paredzētās instrukcijas 2. pants paredz šādus posmus:

— pēdējais termiņš, kad var lūgt līgumslēdzējai iestādei sniegt precizējumus: 2005. gada 18. novembris;

— līgumslēdzējas iestādes precizējumu publicēšanas pēdējais termiņš: 2005. gada 29. novembris;

— piedāvājumu iesniegšanas pēdējais termiņš: 2005. gada 5. decembris;

— piedāvājumu atvēršanas sanāksmes datums: 2005. gada 8. decembris;

— datums paziņošanai konkursā uzvarējušam pretendentam par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu: 2005. gada 16. decembris;

— līguma parakstīšanas datums: 2005. gada 30. decembris.

8 Prasītāja ar 2005. gada 10. novembrī Komisijai adresēto vēstuli uzdeva vairākus jautājumus par dažādām ar konkursu saistītām tēmām, no kurām viena attiecās uz līguma dokumentos paredzēto tintes patronu skaitu (75 patronas ar melnu tinti un 25 patronas ar krāsu tinti). Tā it īpaši vēlējās zināt, vai šāds skaits bija paredzēts attiecībā uz katru uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu minēto printeri vai uz visu līgumu.

9 2005. gada 14. novembrī Komisija publicēja precizējumu Nr. 1, norādot, ka pēdējais datums, kad līgumslēdzēja iestāde publicēs precizējumus, būs 2005. gada 24. novembris.

10 2005. gada 22. novembrī Komisija publicēja visus precizējumus, no kuriem viens — ar 23. numuru — attiecās uz uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu minēto tintes patronu skaitu, un norādīja, ka skaitļi — 75 un 25 tintes patronas — bija patronu skaits, kas paredzēts katram printerim. Šajā gadījumā Komisija arī precizēja, ka piedāvājumos tiks ņemti vērā sešpadsmit printeri.

11 2005. gada 24. novembrī Komisija publicēja precizējumu Nr. 2, kurā tā norādīja, ka precīzs tintes patronu skaits attiecībā uz vienu printeri ir šāds — piecas patronas ar melnu tinti un divas patronas ar krāsu tinti.

12 *IGN France international* (turpmāk tekstā — "*IGN*") iesniedza savu piedāvājumu 2005. gada 2. decembrī, t.i. — astoņas dienas pēc precizējuma Nr. 2 publicēšanas. Šajā piedāvājumā minēto tintes patronu kopējais skaits bija 1600, proti, 1200 patronas ar melnu tinti (tātad 75 patronas katram no sešpadsmit printeriem) un 400 patronas ar krāsu tinti (tātad 25 patronas katram no sešpadsmit printeriem).

13 Prasītāja iesniedza piedāvājumu 2005. gada 5. decembrī, ņemot vērā norādījumus precizējumā Nr. 2.

14 Divi citi pretendenti — *Asia Soft* un *Geomagic* — arī iesniedza piedāvājumus, ņemot vērā Komisijas norādījumus tās precizējumā Nr. 2.

15 Saskaņā ar pretendentiem paredzētās instrukcijas 20.6. punktu vienīgais līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijs bija cena un līgums būtu jāpiešķir pretendentam, kura piedāvājums ir par viszemāko cenu.

16 Piedāvājumu atvēršanas sēdi vērtēšanas komiteja organizēja paredzētajā datumā — 2005. gada 8. decembrī. Šajā sēdē tā konstatēja, ka četru pretendentu piedāvājumi ir šādi:

— *Globe*: EUR 545 215;

— *IGN*: EUR 592 400;

— *Asia Soft*: EUR 865 143;

— *Geomagic*: EUR 934 964.

17 Komisija piešķīra tiesības slēgt līgumu *IGN*. Līgumu 2005. gada 19. decembrī parakstīja Komisija un 2005. gada 30. decembrī — *IGN*, par to neinformējot prasītāju.

18 Ar 2006. gada 6. janvāra, 1. un 3. februāra vēstulēm prasītāja, kā arī tās padomdevējs vērsās Komisijā, lai uzzinātu konkursa procedūras rezultātus.

19 Ar 2006. gada 1. marta vēstuli Komisija prasītājas padomdevējam norādīja:

"[..] kaut arī piedāvājumu atvēršanas sēdē patiešām tika konstatēts, ka sabiedrības *Globe* piedāvājums bija par viszemāko cenu, vēlāk izrādījās, ka cita pretendenta piedāvājums attiecās uz to preču skaitu, kas bija minēts sākotnējā publikācijā *Oficiālajā Vēstnesī*, nevis *EuropeAid* tīmekļa vietnē publicētajā precizējumā. Ņemot vērā, ka šis precizējums tika publicēts ar novēlošanos, dodot potenciālajiem pretendentiem vien ļoti īsu laiku, lai ar to iepazītos, un ka konkursā par iekārtu iegādi nav iespējams iepriekš noteikt potenciālos pretendentus, vērtēšanas komiteja nolēma ņemt vērā šo piedāvājumu un, pamatojoties uz tīmekļa vietnē publicētajā

papildinājumā minēto skaitu, veikt nepieciešamos pielāgojumus. Minēto pielāgojumu (skaita samazināšanas un līdz ar to arī kopējās cenas samazināšanas) rezultātā izrādījās, ka *Globe* piedāvājums vairs nebija par viszemāko cenu. Tāpēc tiesības slēgt līgumu tika piešķirtas [*IGN*]."

20 Ar 2006. gada 2. marta vēstuli (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums") Komisija prasītājai norādīja, ka tās piedāvājums nebija vislētākais prasībām atbilstošo piedāvājumu vidū un ka tiesības slēgt līgumu par EUR 531 600 tika piešķirtas *IGN*.

21 Atbildot uz 2006. gada 6. marta vēstuli, kuru prasītājas padomdevējs adresēja Komisijai, pēdējā minētā 2006. gada 17. martā nosūtīja vērtēšanas komitejas sagatavotā novērtēšanas ziņojuma kopiju. Šajā ziņojumā iedaļā par piedāvājumu tehnisko atbilstību vērtēšanas komiteja attiecībā uz *IGN* būtībā norāda, ka pēc līgumslēdzējas iestādes lūguma, ņemot vērā ar precizējumu Nr. 2 izmainīto tintes patronu skaitu, piedāvājums bija jāizvērtē atkārtoti un ka tas tika atbilstoši izmainīts. Turklāt šajā pašā iedaļā vērtēšanas komiteja apstiprināja, ka pārskatītais piedāvājums un apstiprinājums tika saņemti 24 stundu laikā pa elektronisko pastu un pa faksu.

22 2006. gada 14. aprīlī prasītāja Pirmās instances tiesā cēla prasību atcelt tiesību aktu, ar kuru tā apstrīd Apstrīdētā lēmuma likumību.

23 Tajā pašā dienā prasītāja iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, kurā tā būtībā lūdz pagaidu noregulējuma tiesnesim apturēt Apstrīdētā lēmuma izpildi un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

24 2006. gada 27. aprīlī Komisija iesniedza savus apsvērumus par pieteikumu par pagaidu noregulējumu. Šajos apsvērumos Komisija prasa noraidīt pieteikumu par pagaidu noregulējumu, kā arī piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi tika uzklausīti 2006. gada 16. maijā notikušajā tiesa sēdē.

Juridiskais pamatojums

26 Pirmās instances tiesas reglamenta 104. panta 2. punkts paredz, ka pieteikumos par pagaidu pasākumu noteikšanu norāda strīda priekšmetu, apstākļus, kas nosaka steidzamību, kā arī faktiskos un tiesību pamatus, kuri sākotnēji šķietami pamato (*fumus boni juris*) prasītos pagaidu pasākumus. Šie nosacījumi ir kumulatīvi, tādējādi, ja viens no tiem iztrūkst, [pieteikums par] pagaidu pasākumu noteikšanu ir noraidāms (Tiesas priekšsēdētāja 1996. gada 14. oktobra rīkojums lietā C-268/96 P (R) *SCK* un *FNK*/Komisija, *Recueil*, I-4971. lpp., 30. punkts). Pagaidu noregulējuma tiesnesim vajadzības gadījumā ir jāizvērtē arī pastāvošās intereses (skat. Tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 23. februāra rīkojumu lietā C-445/00 R Austrija/Padome, *Recueil*, I-1461. lpp., 73. punkts, un iepriekš minēto judikatūru).

27 Turklāt visas novērtēšanas ietvaros pagaidu noregulējuma tiesnesim ir plaša rīcības brīvība un tiesības pašam brīvi noteikt, ņemot vērā lietas īpatnības, veidu, kādā šie dažādie nosacījumi ir jāizvērtē, kā arī šīs izvērtēšanas kārtību, jo neviena Kopienas tiesību norma viņam neparedz iepriekš noteiktu analīzes shēmu, lai izvērtētu nepieciešamību noteikt pagaidu pasākumus (Tiesas priekšsēdētāja 1995. gada 19. jūlija rīkojums lietā C-149/95 P(R) Komisija/*Atlantic Container Line* u.c., *Recueil*, I-2165. lpp., 23. punkts).

28 Šis pieteikums par pagaidu noregulējumu ir jāizskata, tieši ņemot vērā iepriekš minētos principus.

29 Pirms tiek lemts par šo pieteikumu par pagaidu noregulējumu, ir jānosaka tā priekšmets. Savā pieteikumā prasītāja faktiski prasa apturēt Apstrīdētā lēmuma izpildi.

30 Šajā sakarā jāatzīst, ka lēmums par līguma piešķiršanu tikai vienam pretendentam noteikti un nedalāmi nozīmē arī lēmumu nepiešķirt līgumu citiem pretendentiem. Tādējādi jāuzskata, ka konkursa rezultātu formāla paziņošana noraidītajiem pretendentiem nenozīmē pieņemt atsevišķu lēmumu no lēmuma par līguma piešķiršanu, lai skaidri formulētu noraidījumu (Pirmās instances tiesas 2003. gada 25. februāra spriedums lietā T-183/00 *Strabag Benelux*/Padome, *Recueil*, II-135. lpp., 28. punkts).

31 Tādējādi jāuzskata, ka prasītājas pieteikums par izpildes apturēšanu ir vērsts gan pret lēmumu tai nepiešķirt līguma slēgšanas tiesības, gan arī pret Komisijas lēmumu piešķirt tiesības slēgt līgumu *IGN*.

32 Turklāt, uzklausot lietas dalībniekus, apstiprinājās, ka Komisija līgumu noslēdza 19. decembrī, bet *IGN* — 30. decembrī un ka tā izpilde jau ir uzsākta, taču vēl nav noslēgusies. Tādējādi līgums ir Komisijas lēmuma piešķirt tiesības slēgt līgumu *IGN* tiešs turpinājums.

33 Tomēr savā pieteikumā — un tas arī apstiprinājās, uzklausot lietas dalībniekus, prasītāja atsaucas uz kaitējumu un tā veidiem, kādus radītu līguma izpilde, tādējādi mēģinot novērst būtisku un neatgriezenisku kaitējumu, kāds, pēc prasītājas domām, rastos šī līguma izpildes rezultātā.

34 Tādējādi jāuzskata, ka pieteikums ir vērsts arī uz minētā līguma izpildes apturēšanu.

1. *Par* fumus boni juris

Lietas dalībnieku argumenti

Prasītājas argumenti

35 Savas pamata prasības atbalstam prasītāja būtībā izvirza četrus pamatus, kas attiecīgi ir par piedāvājumu atbilstību, tās tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpumu, Komisijas pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un, visbeidzot, — par labas pārvaldības principa pārkāpumu.

— Par pirmo pamatu

36 Sava pirmā pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas *IGN* procedūrā Komisija pieļāvusi trīs kļūdas vērtējumā.

37 Attiecībā uz pirmo kļūdu vērtējumā prasītāja, pirmkārt, apgalvo, ka tās piedāvājums bija par viszemāko cenu un ka Komisijai, kurai šajā ziņā nebija nekādas rīcības brīvības, līdz ar to tiesības slēgt līgumu bija jāpiešķir prasītājai saskaņā ar

pretendentiem paredzētās instrukcijas 20.6. punktu, atbilstoši kuram tiesības slēgt līgumu, pamatojoties vienīgi uz cenas kritēriju, bija jāpiešķir pretendentam, kura piedāvājums bija par viszemāko cenu. Prasītāja uzskata, ka Komisija, nepiešķirot tai tiesības slēgt līgumu, nav ievērojusi prasītājas tiesisko paļāvību.

38 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka *IGN* piedāvājums neatbilda līguma dokumentos ietvertajām tehniskajām specifikācijām.

39 Pirmkārt, kā norāda prasītāja, līguma dokumenti paredzēja, ka printeriem ir jāatbilst "formātam A3 *max*", lai varētu drukāt uz papīriem ar izmēru 297 x 420 mm. Norāde "A3 *max*", pēc prasītājas domām, nozīmē, ka printeriem ir jādrukā uz šāda formāta un ka drukāšana uz lielāka izmēra (A2, A1, A0) papīriem netiek prasīta. Turklāt prasītāja norāda, ka šajā tehnikas nozarē dažkārt tiek izmantoti lielāki formāti un ka norāde "A3 *max*" līdz ar to nozīmē prasību, saskaņā ar kuru ir jābūt iespējai drukāt arī uz A3 formāta papīra. Taču *IGN* piedāvātie printeri ir piemēroti A4 formātam (210 x 297 mm). Tādējādi šie printeri, pēc prasītājas domām, neatbilst līguma dokumentos prasītajam formātam.

40 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka līguma dokumentos bija paredzēta prasība, saskaņā ar kuru pirmās lapas ar krāsainu druku drukāšanas ātrumam bija jābūt 26 sekundēm, savukārt *IGN* piedāvāto printeru drukāšanas ātrums ir tikai 29 sekundes.

41 Prasītāja uzskata, ka šīs tehniskās atšķirības izpaužas kā būtiskas atšķirības cenā starp printeriem, ko piedāvā prasītāja, un tiem, ko piedāvā *IGN*. Pēdējās minētās piedāvāto printeru cena ir EUR 379, bet prasītājas piedāvāto printeru cena ir EUR 3719,10. Tādējādi lēmums apstiprināt *IGN* piedāvājumu pārkāpj nediskriminācijas principu.

42 Treškārt, prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisijai bija jānoraida *IGN* piedāvājums kā konkursa nosacījumiem neatbilstošs, jo tas attiecās uz 1600 patronām — līguma dokumentos sākotnēji paredzēto skaitu, nevis uz 112 patronām — ar precizējumu Nr. 2 apstiprināto galīgo skaitu.

43 Attiecībā uz otro kļūdu vērtējumā — prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisija, pagarinot piedāvājumu iesniegšanas termiņu, ir piešķīrusi *IGN* priekšrocības tiktāl, ciktāl tā ļāva *IGN* izmainīt un papildināt piedāvājumu pēc pēdējā piedāvājumu iesniegšanas datuma, kāds bija paredzēts uzaicinājumā iesniegt piedāvājumus, lai gan *IGN* zināja citu pretendentu piedāvājumu cenas, jo tāpat kā pārējie pretendenti faktiski piedalījās piedāvājumu atvēršanas sanāksmē.

44 Attiecībā uz trešo kļūdu vērtējumā — prasītāja būtībā apstiprina, ka, ļaujot *IGN* izmainīt tās piedāvājumu, Komisija nav ievērojusi pretendentiem piemērojamos noteikumus, bet konkrētāk — pretendentiem paredzētās instrukcijas 15., 19.5., 20.3. un 20.4. punkta noteikumus.

— Par otro pamatu

45 Prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisijai bija jāinformē par iemesliem, kuru dēļ tā nolēma izmainīt piedāvājumu prioritāro secību, lai prasītāja, izmantojot savas tiesības uz aizstāvēšanos, varētu izteikt savu viedokli.

— Par trešo pamatu

46 Prasītāja būtībā uzsver, ka Komisijas pieņemtā lēmuma pamatojums bija nepietiekams un pretrunīgs vēl jo vairāk tāpēc, ka pretendentiem paredzētās instrukcijas piemērošanas rezultātā tiesības slēgt līgumu bija jāpiešķir prasītājai. Turklāt lēmumā nebija nekādas atsauces uz faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, kas Komisijai lika izmainīt vērtēšanas komitejas 2005. gada 8. decembrī noteikto prioritāšu secību.

— Par ceturto pamatu

47 Prasītāja uzsver, ka Komisija līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā ir pierādījusi savu nolaidību. Prasītāja būtībā uzskata, ka ar termiņu, kādā Komisija tai atbildēja, Komisija ir pārkāpusi Administratīvo ētikas kodeksu, saskaņā ar kuru pēdējai minētai ir jāsniedz atbilde piecpadsmit darba dienu laikā no dienas, kad ir saņemts lūgums sniegt informāciju.

Komisijas argumenti

— Par pirmo pamatu

48 Pirmkārt, Komisija apgalvo, ka *IGN* piedāvājums bija vislabākais jau no tā iesniegšanas brīža, proti, jau tāds, kāds tas tika iesniegts 2005. gada 2. decembrī. Lai pamatotu savu apgalvojumu, Komisija norāda, ka, ja paziņojumā par konkursu norādīto nepieciešamo tintes patronu skaitu vērtēšanas komiteja pati būtu izmainījusi atbilstoši precizējumā Nr. 2 norādītajam skaitam, tad *IGN* piedāvājums būtu bijis par zemāku cenu nekā *Globe* piedāvājums.

49 Komisija uzskata, ka prasītājai līdz ar to nav pamata apgalvot, ka tikušas pārkāptas tās tiesības uz tiesiskās paļāvības aizsardzību, ņemot vērā, ka vērtēšanas komiteja bija tikai uzsākusi piedāvājumu vērtēšanu un vēl nebija pieņēmusi nekādu lēmumu, kaut arī sākotnēji vērtēšanas komiteja uzskatīja, ka *Globe* piedāvājums atbilst konkursa nosacījumiem.

50 Tāpat attiecībā uz *IGN* piedāvājuma atbilstību Komisija, pirmkārt, atsaucas uz to, ka vērtēšanas komitejas interpretācijā prasība "A3 *max*" ietver printeru atbilstību drukāšanai uz A4 formāta papīra, jo maksimālais papīru lielums, kādiem ir jāatbilst nepieciešamajiem printeriem, nedrīkst pārsniegt A3 formātu.

51 Otrkārt, Komisija uzsver, ka vērtēšanas komiteja līguma dokumentos paredzēto pirmās lapas ar krāsainu druku drukāšanas laiku — 26 sekundes — uzskatīja par maksimālo laiku un šo 3 sekunžu atšķirību neuzskatīja par tik būtisku tehnisku trūkumu, kas *de facto* pamatotu *IGN* piedāvājuma noraidīšanu.

52 Treškārt, Komisija būtībā norāda, ka uzaicinājums, kuru tā adresēja *IGN*, lai pēdējā minētā nosūtītu grozītu piedāvājumu, bija pamatots ar precizējuma Nr. 2 novēlotu publicēšanu. Komisija arī piebilst, ka vērtēšanas komiteja pieņēma šo lēmumu ne tikai taisnīguma labad, bet arī pastāvot bažām, ka, ja tā būtu noraidījusi *IGN* piedāvājumu, pēdējā minētā pret vērtēšanas komiteju varētu celt prasību par lēmuma atcelšanu vai par zaudējumu atlīdzību.

— Par otro pamatu

53 No vienas puses, Komisija uzskata, ka tā ir atbildējusi uz šo pamatu, izklāstot argumentus attiecībā uz vislabāko pretendenta piedāvājumu, un norāda uz šiem

argumentiem. No otras puses, tā apgalvo, ka divu mēnešu termiņš bija nepieciešams, lai tās struktūrvienībām ļautu sagatavot motivētu lēmumu lietā, kuru tā uzskata par sarežģītu un kurā, pēc Komisijas teiktā, konkursa procedūras laikā radās tehniskas grūtības.

— Par trešo pamatu

54 Komisija būtībā apgalvo, ka Apstrīdētais lēmums ir pilnīgi skaidrs un saskaņā ar Tiesas un Pirmās instances tiesas pastāvīgo judikatūru, atbilstoši kurai pamatojums, kādu prasa EKL 253. pants, ir atkarīgs no attiecīgā akta rakstura un konteksta, kurā tas ir pieņemts. Pamatojumā skaidri un nepārprotami ir jābūt norādītai Kopienas iestādes, kas izdevusi strīdīgo aktu, argumentācijai, lai ieinteresētajām personām sniegtu pietiekamu informāciju par to, vai akts ir pamatots vai arī tam piemīt trūkumi, kas ļauj apstrīdēt tā derīgumu, un lai Kopienu tiesai ļautu veikt likumības pārbaudi (Pirmās instances tiesas 2006. gada 23. februāra spriedums lietā T-282/02 *Cementbouw Handel & Industrie*/Komisija, Krājums, II-319. lpp., 85. punkts). Tomēr pamatojumā nav obligāti jānorāda visi nozīmīgie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo tas, vai pamatojums atbilst EKL 253. panta prasībām, ir jānovērtē, ņemot vērā ne tikai attiecīgā akta formulējumu, bet arī kontekstu, kādā šis akts ticis pieņemts (Tiesas 1986. gada 26. jūnija spriedums lietā 203/85 *Nicolet Instrument*, *Recueil*, 2049. lpp., 10. punkts; 1987. gada 7. maija spriedumi lietā 240/84 *NTN Toyo Bearing* u.c./Padome, *Recueil*, 1809. lpp., 31. punkts, un lietā 255/84 *Nachi Fujikoshi*/Padome, *Recueil*, 1861. lpp., 39. punkts, un 2003. gada 9. janvāra spriedums lietā C-76/00 P *Petrotub* un *Republica*/Padome, *Recueil*, I-79. lpp., 81. punkts).

55 Turklāt Komisija norāda, ka savas 2006. gada 1. marta vēstules pirmajos divos punktos tā centās izskaidrot iemeslus, kuri tai lika piedāvāt *IGN* pārformulēt piedāvājumu atbilstoši precizējumam Nr. 2.

— Par ceturto pamatu

56 Komisija vien norāda, ka šis pamats ir atzīstams par nepamatotu.

Pagaidu noregulējuma tiesneša vērtējums

57 Vispirms būtu jānorāda, ka saskaņā ar Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu kopbudžetam (OV L 248, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Finanšu regula") 89. panta 1. punktu visiem valsts līgumiem, kuri tiek pilnībā vai daļēji finansēti no Kopienas budžeta, ir jāatbilst pārskatāmības, samērīguma, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principiem. Turpinājumā saskaņā ar Finanšu regulas 97. panta 1. punktu atlases kritēriji, kas ļauj novērtēt piedāvājumu saturu, ir iepriekš jāparedz un jāprecizē paziņojumā par konkursu. Visbeidzot, no iedibinātās judikatūras izriet, ka saskaņā ar vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principu līguma piešķiršanas kritēriji ir jāformulē līguma dokumentos vai paziņojumā par konkursu tā, lai ļautu visiem samērā informētajiem un ierasti rūpīgajiem pretendentiem tos interpretēt vienādi (Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2005. gada 31. janvāra rīkojums lietā T-447/04 R *Capgemini Nederland*/Komisija, Krājums, II-257. lpp., 68. punkts).

58 Tāpat ievadā ir jāatzīmē, ka saskaņā ar iedibināto judikatūru Komisijai ir plaša rīcības brīvība, novērtējot faktorus, kas ir jāņem vērā, pieņemot lēmumu par līguma piešķiršanu pēc paziņojuma par konkursu, un Kopienas tiesu iestāžu kontrolei būtu jāaprobežojas ar to, ka tiek pārbaudīts, vai nav pieļauta nopietna un acīmredzama kļūda (Tiesas 1978. gada 23. novembra spriedums lietā 56/77 *Agence européenne d'intérims*/Komisija, *Recueil*, 2215. lpp., 20. punkts, un Pirmās instances tiesas 1996. gada 8. maija spriedums lietā T-19/95 *Adia interim*/Komisija, *Recueil*, II-321. lpp., 49. punkts).

59 Pēc šo ievada piezīmju formulēšanas pagaidu noregulējuma tiesnesis uzskata, ka, ņemot vērā lietas materiālus šajā pagaidu noregulējuma tiesvedībā, pirmais prasītājas izvirzītais pamats ir ļoti nopietns.

60 Šajā sakarā ir skaidrs, ka piedāvājumu atvēršanas sēdē 2005. gada 8. decembrī vērtēšanas komiteja konstatēja, ka četru pretendentu piedāvājumi ir sakārtojami šādā secībā:

— *Globe*: EUR 545 215;

— *IGN*: EUR 592 400;

— *Asia Soft*: EUR 865 143;

— *Geomagic*: EUR 934 964.

Tādējādi prasītājas piedāvājums piedāvājumu atvēršanas laikā bija par viszemāko cenu.

61 Tomēr Komisija apgalvo, ka *IGN* piedāvājums bija vislabākais jau no piedāvājumu atvēršanas brīža. Tā uzskata, ka, ja paziņojumā par konkursu norādīto nepieciešamo tintes patronu skaitu vērtēšanas komiteja pati būtu izmainījusi atbilstoši precizējumā Nr. 2 norādītajam skaitam, *IGN* piedāvājums būtu bijis par zemāku cenu nekā prasītājas piedāvājums.

62 Jāatzīmē, ka Komisija tādējādi atzīst, ka, ja *IGN* piedāvājums nebūtu labots, tas nebūtu vislabākais piedāvājums piedāvājumu atvēršanas laikā.

63 Līdz ar to vispirms ir jāpārbauda, vai Komisija bija tiesīga atļaut *IGN* labot piedāvājumu.

64 Pretendentiem paredzētās instrukcijas 15. punkts paredzēja, ka piedāvājumu nevar grozīt pēc 2005. gada 5. decembra.

65 Turklāt instrukcijas pretendentiem 19.5. punkts noteica, ka pārskatāmības un vienlīdzīgas attieksmes interesēs vērtēšanas komiteja ar rakstveida lūgumu var aicināt pretendentus 48 stundu laikā iesniegt precizējumus, nepastāvot iespējai pretendentiem mainīt piedāvājumu. Šāds lūgums iesniegt precizējumus nevar būt vērsts uz formālu kļūdu vai būtisku "ierobežojumu" izlabošanu, kas ietekmē līguma izpildi vai izkropļo konkurenci.

66 Pretendentiem paredzētās instrukcijas 20.3. punkts paredzēja, ka, lai atvieglotu piedāvājumu pārbaudi, novērtēšanu un salīdzināšanu, vērtēšanas komiteja katram pretendentam varēja lūgt precizēt piedāvājumu, tai skaitā informāciju par piedāvājumā norādītajām cenām. Lūgumam iesniegt precizējumus un atbildei uz to bija jābūt vienīgi rakstveidā, bet ar šādu lūgumu nebija pieļaujams censties panākt, piedāvāt vai atļaut jebkādas izmaiņas cenā vai piedāvājuma saturā, izņemot tās, kas bija nepieciešamas, lai apstiprinātu piedāvājumu novērtēšanas laikā atklāto aritmētisko kļūdu izlabošanu.

67 Turklāt pretendentiem paredzētās instrukcijas 20.4. punkts noteica, ka par tehniski atbilstošiem konstatētie piedāvājumi tiek pārbaudīti, lai noteiktu, vai tajos nav aritmētisku kļūdu aprēķinā. Saskaņā ar šo noteikumu vērtēšanas komiteja kļūdas labo šādi: pirmkārt, pretrunu gadījumā starp ciparos un vārdos norādīto summu vērā ir jāņem vārdos norādītā summa. Otrkārt, ja ir atšķirība starp vienības cenu un kopējo summu, kas iegūta, sareizinot vienības cenu ar vienību skaitu, izņemot līgumus ar iepriekš noteiktām summām, vērā ir jāņem vienības cena.

68 Kaut arī ir skaidrs, ka aritmētiskās kļūdas saskaņā ar šiem noteikumiem ir iespējams izlabot, šī labošana tik un tā ir stingri ierobežota; pirmkārt, ar šiem noteikumiem netiek pieļauts, ka šādu labojumu rezultātā tiek grozīts piedāvājums.

69 Tomēr šajā gadījumā *IGN* pēc Komisijas lūguma uzsāka nevis aritmētisko kļūdu labošanu, bet gan noteiktu savā piedāvājumā norādīto parametru labošanu, kas bija kļūdaini. To, ka šie parametri bija kļūdaini, atzīst arī Komisija, piekrītot, ka *IGN* sākotnējā piedāvājumā norādītais tintes patronu skaits neatbilda nepieciešamajam skaitam saskaņā ar precizējumu Nr. 2.

70 Turklāt jāuzsver, ka pārējie trīs pretendenti, proti, prasītāja, *Asia Soft* un *Geomagic* iesniedza precizējumā Nr. 2 paredzētajām prasībām atbilstošu piedāvājumu.

71 Komisija apgalvo, ka uzaicinājums, kuru tā adresēja *IGN*, lai pēdējai minētai lūgtu iesniegt grozītu piedāvājumu, bija pamatots ar precizējuma Nr. 2 novēlotu publicēšanu. Komisija arī piebilst, ka vērtēšanas komiteja pieņēma šo lēmumu ne tikai taisnīguma labad, bet arī, pastāvot bažām, ka, ja tā būtu noraidījusi *IGN* piedāvājumu, pēdējā minētā pret vērtēšanas komiteju varētu celt prasību par lēmuma atcelšanu vai par zaudējumu atlīdzību.

72 Tomēr sākotnēji paredzētais pēdējais datums, kad līgumslēdzēja iestāde varēja publicēt precizējumus, bija 2005. gada 29. novembris. 2005. gada 14. novembrī Komisija publicēja precizējumu Nr. 1, norādot, ka pēdējais datums, kad līgumslēdzēja iestāde var publicēt precizējumus, ir 2005. gada 24. novembris. Jāuzsver, ka šīs izmaiņas attiecībā uz datumu, kurā Komisija var publicēt precizējumus, šķiet, bija jāveic tāpēc, lai ievērotu pretendentiem paredzētās instrukcijas 2. punktā un 13. punkta trešajā daļā paredzēto 11 dienu termiņu starp pēdējo datumu, kad Komisija var publicēt precizējumus, un piedāvājumu iesniegšanas datumu. Šie punkti faktiski paredz, ka pēdējais iespējamo precizējumu publicēšanas datums ir datums, no kura tiek aprēķināts vienpadsmit dienu termiņš, kurā pretendenti var sagatavot un darīt zināmu savu piedāvājumu, zinādami, ka līguma dokumentos vairs netiks veiktas izmaiņas.

73 Precizējumi tika publicēti 2005. gada 22. novembrī, un papildinājumu šiem precizējumiem Komisija publicēja 2005. gada 24. novembrī. Līdz ar to Komisija pirmajā acumirklī nevar atsaukties uz precizējuma Nr. 2 novēlotu publicēšanu, jo tas faktiski tika publicēts Komisijas pašas noteiktajā termiņā.

74 Turpinājumā attiecībā uz *IGN* piedāvājuma atbilstību, kas saskaņā ar pretendentiem paredzētās instrukcijas 20.4. punktu bija priekšnosacījums, lai varētu labot aritmētiskas kļūdas, prasītāja apgalvo, ka līguma dokumentos bija paredzēta prasība, saskaņā ar kuru pirmās lapas ar krāsainu druku drukāšanas ātrumam bija jābūt 26 sekundēm, savukārt *IGN* piedāvāto printeru drukāšanas ātrums bija tikai 29 sekundes.

75 Komisija norāda, ka vērtēšanas komiteja līguma dokumentos paredzēto pirmās lapas ar krāsainu druku drukāšanas laiku — 26 sekundes — uzskatīja par maksimālo ātrumu. Turklāt Komisija arī apgalvo, ka komiteja šo trīs sekunžu atšķirību neuzskatīja par tik būtisku tehnisku trūkumu, kas *de facto* pamatotu *IGN* piedāvājuma noraidīšanu.

76 Lai gan Komisijas argumenti attiecībā uz drukāšanas ātrumu pirmajā brīdī nešķiet visai pārliecinoši, jo atbilstoši tiem, ja tie patiešām attiecas uz drukāšanas maksimālo ātrumu, — jo lēnāks būtu printeris, jo vairāk tas atbilstu līguma dokumentos ietvertajām prasībām, — jāatzīst, ka Komisija precizēja, ka drukāšanas ātrumam bija jābūt 26 sekundēm. Jāpiebilst, ka rīcības brīvība, uz kuru Komisija atsaucas, nav skaidri paredzēta līguma dokumentos un pirmajā brīdī nešķiet, ka vērtēšanas komitejai ir kāds juridisks pamats, kas ļautu uzskatīt, ka tai bija tiesības atkāpties no šajos pašos līguma dokumentos ietvertajām tehniskajām specifikācijām. Tādējādi *IGN* piedāvājuma atbilstība šajā jautājumā šķiet vismaz apšaubāma, jo Komisijas plašā rīcības brīvība, novērtējot faktorus, kas ir jāņem vērā, pieņemot lēmumu par līguma piešķiršanu pēc paziņojuma par konkursu, kā šķiet pirmajā brīdī, tai neļauj atkāpties no kritērijiem, kurus Komisija pati stingri noteikusi, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret pretendentiem.

77 Turklāt arī prasītājas argumentus attiecībā uz drukāšanas formātu, kāds tiek prasīts printeriem, kuri jāpiegādā līguma slēgšanas tiesību saņēmējam, nevar uzreiz noraidīt bez detalizētākas pārbaudes.

78 Netiek apstrīdēts, ka printeri būtu jāizmanto it īpaši gāzes vadu izvietojuma un to apkārtnes plānu drukāšanai.

79 Prasītāja būtībā apgalvo, ka norāde uz formātu "A3 *max*" ir tehniska prasība, saskaņā ar kuru šāda formāta printeriem A3 formātā bija jāizdrukā plāni un ģeogrāfiskas kartes no 2 līdz 40 000 kilometru lielām teritorijām saskaņā ar instrukcijas pretendentiem TS4.2. pielikuma prasībām. Minētā norāde nenozīmē, ka printeriem ir jādrukā arī lielākā formātā — tādā kā A2, A1 vai pat A0, kas turklāt ir izplatīti formāti kartogrāfijas jomā.

80 Komisija no savas puses norāda, ka vērtēšanas komiteja vienbalsīgi nolēma norādi "A3 *max*" interpretēt kā "maksimālo robežu" un uzskatīt, ka līguma dokumentu prasībām atbilst printeri, kas var drukāt tikai A4 formātā.

81 Pirmkārt, rodas jautājums, vai vērtēšanas komiteja varēja interpretēt norādi "A3 *max*", ja tā — kā to apgalvo prasītāja — ir tehniska prasība, un vai Komisijai bija tiesības interpretēt šo norādi, it īpaši, ja šī interpretācija netika darīta zināma pretendentiem.

82 Otrkārt, pieņemot, ka vērtēšanas komitejai bija tiesības interpretēt norādi "A3 *max*" un ka šī norāde līdz ar to nav tehniska prasība, kuru nevar interpretēt, ir jāatzīmē, ka Komisijas interpretācija pirmajā brīdī nešķiet pārliecinoša. Ņemot vērā Komisijas argumentus, saskaņā ar kuriem A3 formāts bija maksimālais pieļaujamais formāts, līguma dokumentu prasībām atbilstu drukāšanas formāts A4 vai pat par to mazāki formāti (piemēram, A5 formāts vai pat vēl mazāki formāti), kaut arī šādi formāti šķiet ļoti nepiemēroti, lai drukātu plānus un ģeogrāfiskas kartes no 2 līdz 40 000 kilometru lielām teritorijām. Turpretim, ja saskaņā ar vērtēšanas komitejas interpretāciju par atbilstošiem tiktu atzīti tikai tie printeri, kas ir piemēroti A4 formātam, izslēdzot mazākus formātus, tas nozīmētu, ka pretendentiem paredzētajā instrukcijā norādītais formāts bija ne tikai "maksimālā robeža" ("A3 *max*"), bet arī zemākā robeža (A4), kas pretendentiem paredzētajā instrukcijā tomēr nebija minēta un, šķiet, arī netika darīta zināma pretendentiem.

83 Turklāt jāatzīmē, ka prasītāja savos rakstveida apsvērumos apgalvo, ka attiecīgajai datora lietojumprogrammai ir jāizmanto A3 drukāšanas formāts, pret ko neiebilst arī Komisija.

84 Tomēr netiek apstrīdēts, ka šīs printeru drukāšanas formātu atšķirības izpaužas kā ļoti būtiskas atšķirības cenā, proti, *IGN* viena piedāvātā printera cena ir EUR 379, savukārt prasītājas viena piedāvātā printera cena ir EUR 3719,10. Ja Komisijas interpretācija būtu pareiza, tad minētajām atšķirībām cenā bija jābūt iemeslam pretendentiem nepiedāvāt printerus, kas ir piemēroti A3 formātam, un aprobežoties ar mazākiem drukāšanas formātiem, lai samazinātu sava piedāvājuma cenu.

85 Turklāt šajā sakarā ir jāatzīmē, ka *IGN* piedāvāto printeru kopējā cena sasniedza EUR 6064, turpretim prasītājas piedāvāto printeru kopējā cena sasniedza EUR 59 504, radot EUR 53 440 atšķirību. Tādējādi, ja *IGN*, piedāvājot printerus, būtu ņēmusi vērā drukāšanas formātu A3, tad ir pamats uzskatīt, ka tās piedāvātā cena būtu paaugstinājusies par gandrīz tādu pašu summu un līdz ar to būtu daudz augstāka nekā prasītājas cena pat pēc prasīto tintes patronu skaita izmaiņu veikšanas, pieņemot, ka šīs izmaiņas būtu iespējams veikt.

86 Jautājums par to, vai *IGN* izvēlētie printeri atbilst vai neatbilst līguma dokumentos ietvertajām tehniskajām prasībām attiecībā uz nepieciešamo drukāšanas formātu, līdz ar to prasa detalizētu pārbaudi, kuras uzsākšana nav pagaidu noregulējuma tiesneša kompetencē, jo tas, izvērtējot *fumus boni juris* nosacījumu, tikai konstatē, vai prasītājas šajā sakarā izvirzītie argumenti pirmajā brīdī nešķiet nepamatoti.

87 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītājas pirmajā pamatā izvirzītie faktiskie un tiesiskie argumenti par pagaidu noregulējuma tiesneša rīcībā esošo informāciju rada ļoti nopietnas šaubas par to, cik likumīga bija līguma slēgšanas tiesību piešķiršana *IGN*. Šādos apstākļos pieteikumu šajā lietā nevar noraidīt, tādēļ ka nepastāv *fumus boni juris*, jo ir jāpārbauda, vai šis pieteikums atbilst steidzamības nosacījumam (šajā sakarā skat. iepriekš 26. punktā minēto rīkojumu lietā Austrija/Padome, 100. un 101. punkts).

2. *Par steidzamību*

Lietas dalībnieku argumenti

Prasītājas argumenti

88 Kaut arī prasītāja atzīst, ka tiesību slēgt līgumu neiegūšana neapdraud tās pastāvēšanu, tā būtībā apgalvo, ka tiesību slēgt līgumu, kuras tai bija jāiegūst, zaudēšanas rezultātā radušos zaudējumus nevar pilnībā novērst ar finansiālu atlīdzību un ka tās pieteikuma mērķis ir saņemt atlīdzību natūrā.

89 Prasītāja apgalvo, ka tās pamatdarbība — topogrāfija — pakāpeniski ir paplašinājusies līdz trīsdimensiju mērījumu veikšanai (ar lāzerskenēšanas tehniku), datu pārvēršanai (*Globe DD*) un datorizētai projektēšanai (DP) un ka gāzes vadu jomā šīs zināšanas tai ļāvušas attīstīt programmatūru "ĢIS" (ģeogrāfiskās informācijas sistēma), kas palīdz gāzes vadu pārvaldītājiem visu viņu uzdevumu izpildē. Šīs programmatūras jaunu versiju ar nosaukumu "Pipe Guardian" *Globe* izstrādāja 2004. gadā.

90 Prasītāja norāda, ka šī programmatūra ir nozīmīgs ieguldījums un ietilpst sabiedrības, kas pašreiz darbojas galvenokārt Beļģijā un Nīderlandē, internacionalizācijas stratēģijā. Tā uzsver, ka šī internacionalizācija ir nepieciešama tehnoloģiju tirgū, kas ir augsti specializēts un kurā ir neliels skaits dalībnieku. Tāpat prasītāja šajā sakarā norāda, ka šodien pasaules tirgū šajā nozarē darbojas pieci dalībnieki, tai skaitā četri pretendenti.

91 Prasītāja apgalvo, ka tās programmatūras "Pipe Guardian" virzība tirgū ir cieši saistīta ar dalību starptautiskos konkursos un ka lielākā daļa potenciālo klientu jaunu pamata programmatūru izvēlas ar iepriekšējas atlases vai konkursa palīdzību. Viena no šīs procedūras nozīmīgām sastāvdaļām ir reprezentējošu atsauksmju saraksta iesniegšana. Prasītāja šajā sakarā uzsver, ka Komisija pati prasa šādas atsauksmes, pirms tā izskata piedāvājumu savā konkursa procedūrā. It īpaši tas attiecās uz līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, kurā tika pieņemts Apstrīdētais lēmums un kurā prasītāja varēja iesniegt atsauksmes, saņemtas no *Shell* un Ziemeļatlantijas Līguma organizācijas (NATO).

92 Turklāt prasītāja būtībā atzīmē, ka, izveidota pirms sešpadsmit gadiem, tā ir dalībniece tirgū, kurā tāds līgums, kādu piedāvā Komisija savā konkursa procedūrā, ļautu palielināt tās atpazīstamību, lai varētu konkurēt ar citiem tirgus dalībniekiem starptautiskos konkursos un iekarot vietu starptautiskajā tirgū.

93 Bet, uzklausot lietas dalībniekus, prasītāja būtībā precizēja, ka, viņasprāt, šajā gadījumā tā zaudējusi nevis iespēju noslēgt līgumu, bet gan līgumu, kurš tai bija jāpiešķir, ja Komisija būtu ievērojusi konkursa noteikumus. Līdz ar to prasītāja zaudējusi arī iespēju saņemt atsauksmes, kuras tā varētu izmantot, ja Komisija būtu piešķīrusi tiesības slēgt līgumu. To prasītāja uzskata par neatgriezenisku kaitējumu.

94 Steidzamība, pēc prasītājas domām, izriet arī no tā, ka līgums, kas attiecas uz minēto tirgu, lielākajā daļā, ja ne pilnībā, būs izpildīts līdz sprieduma taisīšanai pēc būtības. Līdz ar to spriedums pamata lietā zaudētu lietderīgo iedarbību. Šajā sakarā tā atsaucas uz Tiesas priekšsēdētāja 1994. gada 22. aprīļa rīkojumu lietā C-87/94 R Komisija/Beļģija (*Recueil*, I-1395. lpp., 31. punkts), kas tika izdots prasības sakarā ar valsts pienākumu neizpildi ietvaros.

Komisijas argumenti

95 Komisija apgalvo, ka *Globe* nemin nevienu faktu, kas pierādītu, ka *IGN* veiktā līguma izpilde tai rada kaitējumu. Turklāt tā norāda, ka kaitējums ir atlīdzināms, jo prasītāja pati pamata prasībā sev nodarīto kaitējumu ir novērtējusi EUR 492 000 apmērā. Vienlaikus Komisija atzīst, ka prasītāja ir uzskatījusi, ka šāda atlīdzināšana tikai daļēji novērsīs tai nodarīto kaitējumu.

96 Komisija piebilst, ka vēl jo vairāk tas tā ir tāpēc, ka prasītāja apgalvo, ka tā ir zaudējusi nevis iespēju noslēgt līgumu, bet gan pašu līgumu kā tādu.

97 Turklāt lietas dalībnieku uzklausīšanā Komisija būtībā apstiprināja, ka, ja tā ir taisnība, ka prasītāja zaudējusi iespēju saņemt atsauksmes, tad tomēr ir jāatzīst, ka konkursa procedūrās ir ļoti liela konkurence un tiesību slēgt līgumu neiegūšana negatīvi neietekmē noraidītā pretendenta konkurētspēju.

98 Visbeidzot, Komisija norāda, ka prasītājas argumenti, saskaņā ar kuriem steidzamība izriet no tā, ka starp Komisiju un *IGN* noslēgtais līgums līdz lēmuma pieņemšanai pamata lietā lielākajā daļā būs izpildīts, šajā gadījumā nav atbilstoši. Prasītāja pamatojas uz judikatūru, kas piemērojama prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi ietvaros. Tomēr pēdējās minētās ir ļoti īpašas prasības, un uz to pamata nevar celt prasību Kopienu Tiesā par zaudējumu atlīdzību. Turklāt fakti iepriekš 93. punktā minētajā lietā Komisija/Beļģija, kurā tika izdots rīkojums, nav salīdzināmi ar faktiem šajā lietā.

Pagaidu noregulējuma tiesneša vērtējums

99 Attiecībā uz steidzamības nosacījumu jāatgādina, ka pagaidu noregulējuma tiesvedības mērķis ir nodrošināt nākotnē iespējamā galīgā lēmuma pilnīgu iedarbību, lai izvairītos no Kopienu tiesu nodrošinātās tiesiskās aizsardzības trūkuma (Tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 1968. gada 12. decembra rīkojums lietā 27/68 R *Renckens*/Komisija, *Recueil*, 274. lpp.; Tiesas priekšsēdētāja 1996. gada 3. maija rīkojums lietā C-399/95 R Vācija/Komisija, *Recueil*, I-2441. lpp., 46. punkts; Tiesas priekšsēdētāja 1997. gada 29. janvāra rīkojums lietā C-393/96 P(R) *Antonissen*/Padome un Komisija, *Recueil*, I-441. lpp., 36. punkts, un Tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 17. jūlija rīkojums lietā C-180/01 P(R) Komisija/*NALOO*, *Recueil*, I-5737. lpp., 52. punkts). Lai sasniegtu šo mērķi, steidzamība ir jānovērtē, ņemot vērā nepieciešamību pieņemt pagaidu lēmumu, lai izvairītos no tā, ka lietas dalībnieks, kas lūdz pagaidu noregulējumu, cieš būtisku un neatgriezenisku kaitējumu (Tiesas priekšsēdētāja 1999. gada 25. marta rīkojums lietā C-65/99 P(R) *Willeme*/Komisija, *Recueil*, I-1857. lpp., 62. punkts; iepriekš minētā rīkojuma lietā Komisija/*NALOO* 52. punkts un 2003. gada 20. jūnija rīkojums lietā C-156/03 P-R Komisija/*Laboratoires Servier*, *Recueil*, I-6575. lpp., 35. punkts).

100 Prasītāja apgalvo, ka Apstrīdēto lēmumu atcelšanas gadījumā, nenosakot pagaidu pasākumus, tai vairs nebūs iespēju saņemt un pildīt attiecīgo konkursa procedūrā paredzēto līgumu un līdz ar to iegūt atsauksmes un pieeju attiecīgo pakalpojumu starptautiskajam tirgum.

101 Šajā sakarā ir jānorāda, ka gadījumā, ja Pirmās instances tiesa atcels Apstrīdētos lēmumus, piemērojot EKL 233. panta pirmo daļu, Komisijai būs jāveic pasākumi, lai pildītu spriedumu, neietekmējot pienākumus, kas var izrietēt atbilstoši EKL 288. panta otrajai daļai (Pirmās instances tiesas 2005. gada 20. septembra rīkojums lietā T-195/05 R *Deloitte Business Advisory*/Komisija, Krājums, II-3485. lpp., 128. punkts).

102 Turklāt ir jāatgādina, ka atbilstoši EKL 233. pantam iestādei, kuras pieņemto tiesību aktu atceļ, ir jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai pildītu Pirmās instances tiesas spriedumu. No tā izriet, pirmkārt, ka tiesneša, kurš pieņem lēmumu par tiesību akta atcelšanu, kompetencē nav norādīt iestādei, kuras pieņemto tiesību aktu atceļ, tiesas nolēmuma izpildes kārtību (Tiesas 1995. gada 26. oktobra rīkojums apvienotajās lietās C-199/94 P un C-200/94 P *Pevasa* un *Inpesca*/Komisija, *Recueil*, I-3709. lpp., 24. punkts) un, otrkārt, ka pagaidu noregulējuma tiesnesis nevar iepriekš lemt par pasākumiem, kurus var veikt pēc iespējamā sprieduma par tiesību akta atcelšanu taisīšanas. Sprieduma par tiesību akta atcelšanu izpildes kārtība ir atkarīga ne tikai no atceltās normas un minētā sprieduma piemērojamības, kas ir vērtējama atkarībā no tā pamatojuma (Tiesas 1988. gada 26. aprīļa spriedums apvienotajās lietās 97/86, 99/86, 193/86 un 215/86 *Asteris* u.c./Komisija, *Recueil*, 2181. lpp., 27. punkts, un 2006. gada 1. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-442/03 P un C-471/03 P *P & O European Ferries (Vizcaya)*/Komisija, Krājums, I-4845. lpp., 44. punkts), bet arī no katra gadījuma īpašajiem apstākļiem, tādiem kā termiņš, kādā tiek atcelts apstrīdētais akts, vai attiecīgo trešo personu intereses.

103 Šajā gadījumā, ja tiks atcelti Apstrīdētie lēmumi, Komisijai, vērtējot šīs lietas īpašos apstākļus, būs jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai atbilstošā veidā aizsargātu prasītājas intereses (šajā sakarā skat. iepriekš 57. punktā minēto rīkojumu lietā *Capgemini Nederland*/Komisija, 96. punkts, un iepriekš 101. punktā minēto rīkojumu lietā *Deloitte Business Advisory*/Komisija, 130. punkts).

104 Tātad pagaidu noregulējuma tiesnesim nav iepriekš jālemj par pasākumiem, kurus Komisija varētu veikt, izpildot iespējamo spriedumu par tiesību akta atcelšanu.

105 Tomēr tiesības uz pilnīgu un efektīvu tiesisko aizsardzību, kas ir vispārējs princips, nozīmē, ka var tikt nodrošināta iepriekšēja attiecīgo personu aizsardzība, ja tas ir nepieciešams, lai nākotnē nodrošinātu galīgā lēmuma pilnīgu efektivitāti un lai izvairītos no Kopienu tiesu nodrošinātās tiesiskās aizsardzības trūkuma (šajā sakarā skat. iepriekš 99. punktā minēto rīkojumu lietā *Renckens*/Komisija; Tiesas 1990. gada 19. jūnija spriedumu lietā C-213/89 *Factortame* u.c., *Recueil*, I-2433. lpp., 21. punkts, un 1991. gada 21. februāra spriedumu apvienotajās lietās C-143/88 un C-92/89

Zuckerfabrik Süderdithmarschen un *Zuckerfabrik Soest*, *Recueil*, I-415. lpp., 16.–18. punkts; iepriekš 99. punktā minēto rīkojumu lietā Vācija/Komisija, 46. punkts, un iepriekš 26. punktā minēto rīkojumu lietā Austrija/Padome, 111. punkts).

106 Tātad ir jāpārbauda, vai ir pierādīta pietiekama varbūtība, ka prasītāja bez lūgtajiem pagaidu pasākumiem var ciest būtisku un neatgriezenisku kaitējumu (šajā sakarā skat. iepriekš 99. punktā minēto rīkojumu lietā Komisija/*NALOO*, 53. punkts).

107 Šajā sakarā vispirms ir jāpārbauda, vai iespēja Komisijai organizēt jaunu konkursa procedūru, ko dotu iespējamā sprieduma par tiesību akta atcelšanu pasludināšana, ļautu novērst kaitējumu, kas, kā prasītāja apgalvo, tai nodarīts, un — noliedzošas atbildes gadījumā — ir jāizvērtē, vai prasītājai var atlīdzināt nodarīto kaitējumu.

108 Attiecībā uz iespēju Komisijai organizēt jaunu konkursa procedūru ir jāatzīmē, ka Komisija piešķīra tiesības slēgt līgumu *IGN* un ka puses līgumu parakstīja 2005. gada decembrī. Par to, ka tiesības slēgt līgumu prasītājai nav piešķirtas, pēdējā minētā iepriekš netika neinformēta. Komisija prasītājai tikai pēc vairākiem lūgumiem to darīja zināmu ar 2006. gada 1. marta vēstuli.

109 Turklāt, iztaujāta lietas dalībnieku uzklausīšanā, Komisija vispirms norādīja, ka tā var apstiprināt, ka līguma izpilde tika uzsākta uzreiz pēc tam, kad puses to parakstīja, un ka noteikti pirkuma priekšmeti — tādi kā printeri un tintes patronas — bija paredzēts piegādāt līdz 2006. gada aprīļa beigām, taču tā nezināja, kādā izpildes stadijā atrodas minētais līgums. Pēc tam, nesniedzot turpmākus paskaidrojumus, tā norādīja, ka pirkuma priekšmeti jau ir piegādāti.

110 Prasītāja no savas puses norādīja, ka pēdējais termiņš, kādu Komisija paredzēja citu līgumā norādīto pakalpojumu sniegšanai, tai skaitā programmatūras uzstādīšanai, bija 2007. gada 15. marts, pret ko neiebilst arī Komisija.

111 Turklāt jāatzīst, ka spriedums, ar kuru tiks izbeigta pamata tiesvedība, iespējams, tiks pasludināts tikai pēc līguma vai vismaz tā lielākās daļas izpildes.

112 Līdz ar to ir gandrīz neiespējami, ka pēc iespējamā sprieduma par tiesību akta atcelšanu taisīšanas, kas, iespējams, tiks pasludināts pēc līguma izpildes, Komisija organizēs jaunu konkursa procedūru. Tādējādi prasītājai nodarītais kaitējums šādā veidā netiktu novērsts.

113 Tāpēc ir jāizvērtē, vai un kā ir iespējams novērst prasītājai nodarīto kaitējumu prasības, kas celta, pamatojoties uz EKL 235. pantu, ietvaros.

114 Šajā sakarā ir jāuzsver prasītājas apgalvotais, ka kaitējuma novēršana, atlīdzinot zaudējumus, tikai daļēji kompensētu tai nodarīto kaitējumu, savukārt līguma izpildes apturēšana līdz sprieduma taisīšanai pamata prasības ietvaros ļautu saglabāt iespēju prasītājai saņemt atlīdzību natūrā, kas šajā gadījumā būtu līguma izpilde un attiecīgi konkurētspējas priekšrocību iegūšana, kas, pēc prasītājas domām, izriet no šāda līguma noslēgšanas.

115 Tā kā nodarītā kaitējuma pilnīga atlīdzināšana ir princips, kura ievērošanu nodrošina Kopienu tiesas (Tiesas 2000. gada 27. janvāra spriedums apvienotajās lietās C-104/89 un C-37/90 *Mulder* u.c./Padome un Komisija, *Recueil*, I-203. lpp., 227. punkts), ir jāizvērtē, vai būtu iespējama arī kaitējuma, uz kuru atsaucas prasītāja, pilnīga atlīdzināšana.

116 Regulas Nr. 1605/2002 101. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka: "kamēr līgums nav parakstīts, līgumslēdzēja iestāde var vai nu atteikties no publiskā iepirkuma līguma piešķiršanas, vai atcelt līguma piešķiršanas procedūru, par ko kandidātam vai pretendentam nav tiesību pieprasīt nekādu kompensāciju". Līdz ar to pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, pēdējā minētā zaudējusi nevis līgumu, bet gan iespēju — šajā gadījumā ļoti lielu — saņemt Kopienas konkursa procedūrā paredzētā līguma slēgšanas tiesības.

117 Kaut arī šajā gadījumā runa ir par ļoti lielu iespēju noslēgt līgumu, tomēr ir ļoti grūti vai pat nav iespējams skaitliski novērtēt šo iespēju un līdz ar to pietiekami precīzi novērtēt kaitējumu, kas izriet no tās zaudēšanas. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka gadījumā, ja rodas kaitējums, kuru nevar pietiekami precīzi novērtēt, tas ir uzskatāms par ļoti grūti atlīdzināmu (šajā sakarā skat. Tiesas priekšsēdētāja 1990. gada 23. maija rīkojumu apvienotajās lietās C-51/90 R un C-59/90 R *Comos-Tank* u.c./Komisija, *Recueil*, I-2167. lpp., 31. punkts; Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 1997. gada 21. marta rīkojumu lietā T-41/97 R *Antillean Rice Mills*/Padome, *Recueil*, II-447. lpp., 47. punkts; 1998. gada 7. jūlija rīkojumu lietā T-65/98 R *Van den Bergh Foods*/Komisija, *Recueil*, II-2641. lpp., 65. punkts, un iepriekš 101. punktā minēto rīkojumu lietā *Deloitte Business Advisory*/Komisija, 147. punkts, kā arī iepriekš minēto judikatūru).

118 Tātad arī šīs iespējas zaudēšana ir jāuzskata par neatgriezenisku kaitējumu (šajā sakarā skat. iepriekš 101. punktā minēto rīkojumu lietā *Deloitte Business Advisory*/Komisija, 148. punkts).

119 Turklāt prasītāja būtībā apstiprina, ka zaudējumiem, kas rodas tiesību slēgt līgumu nepiešķiršanas gadījumā, jāpieskaita arī konkurētspējas priekšrocības, kas ir saistītas ar tiesību slēgt līgumu iegūšanu un kas prasītājai ļautu ieiet starptautiskajā tirgū, dodot iespēju citu konkursa procedūru ietvaros atsaukties uz līgumu, noslēgtu ar Komisiju.

120 Šajā sakarā ir jāatzīmē — kā to apgalvo prasītāja un ko neapstrīd arī Komisija — tikai pieci šajā tirgū esošie uzņēmumi darbojas starptautiskā līmenī. Komisija neapstrīd arī prasītājas apgalvojumu, saskaņā ar kuru atsauksmes, kuras var iesniegt pretendenti šī līguma sakarā, ir nozīmīgs izvēles kritērijs pretendentu potenciālajiem klientiem.

121 Saskaņā ar pretendentiem paredzētās instrukcijas 11.8. punktu atsauksmes ir viens no vērtēšanas kritērijiem, lai noteiktu piedāvājumu atbilstību Komisijas organizētajai līgumu piešķiršanas procedūrai.

122 Jāuzsver, ka šīs atsauksmes tomēr ir tikai viens no daudziem citiem kritērijiem, ko Komisija ņem vērā, izvēloties pakalpojumu sniedzējus pēc kvalitātes [Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Finanšu regulai (OV L 357, 1. lpp.) 137. pants; šajā sakarā skat. arī Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2000. gada 20. jūlija rīkojumu lietā T-169/00 R *Esedra*/Komisija, *Recueil*, II-2951. lpp., 49. punkts, un 2004. gada 27. jūlija rīkojumu lietā T-148/04 R *TQ3 Travel Solutions Belgium*/Komisija, Krājums, II-3027. lpp., 51. punkts].

123 Tomēr šajā gadījumā, no vienas puses, ņemot vērā ļoti nelielo skaitu tirgus dalībnieku, kas darbojas starptautiskā līmenī, nevar uzreiz bez detalizētākas pārbaudes izslēgt, ka runa varētu būt par reālām konkurētspējas priekšrocībām, ko turklāt neapstrīdēja arī Komisija. No otras puses, prasītās atsauksmes ir vajadzīgas, nevis lai noslēgtu līgumu ar Komisiju, kura atsauksmes tiešām ņem vērā

tikai kā vienu no daudziem citiem kritērijiem, bet gan lai noslēgtu līgumu ar citiem klientiem, kuriem šādas atsauksmes, ko neapstrīd arī Komisija, var būt noteicošais kritērijs, lemjot par līguma noslēgšanu.

124 Šajā gadījumā, ņemot vērā šī tirgus, kas attiecas uz ļoti specifisku programmatūru un kurā, kā pirmajā brīdī šķiet, ir salīdzinoši neliels potenciālo klientu skaits, īpašos apstākļus, kā arī ņemot vērā ļoti nelielo piedāvājumu skaitu tajā, apgalvotais kaitējums šķiet neapšaubāms vai vismaz pietiekami iespējams (Pirmās instances tiesas 2001. gada 15. janvāra rīkojums lietā T-241/00 R *Le Canne*/Komisija, *Recueil*, II-37. lpp., 34. punkts), nevis ir tikai hipotētisks un balstīts vienīgi uz nekonkrētiem notikumiem nākotnē, kuru iespējamībai ir gadījuma raksturs (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 19. decembra rīkojumu apvienotajās lietās T-195/01 R un T-207/01 R Gibraltāra valdība/Komisija, *Recueil*, II-3915. lpp., 101. punkts, un iepriekš minēto judikatūru).

125 Iespēja prasītājai tirgū, kas ir tik ļoti specializēts un ar tik ļoti mazu piedāvājumu skaitu, atsaukties uz līgumu, kas noslēgts ar Eiropas Kopienu Komisiju, pēc tam, kad sabiedrība *Shell* un NATO jau izvēlējušās ar to noslēgt līgumu, var tikt uzskatīta par konkurētspējas priekšrocību, kuru prasītāja varētu izmantot, ja tai būtu piešķirtas tiesības slēgt līgumu.

126 Turklāt jāatzīmē, ka prasītāja, tā kā tā netika izvēlēta līguma noslēgšanai, tika nostādīta neizdevīgākā konkurences stāvoklī salīdzinājumā ar *IGN*, kas ieguva tiesības noslēgt šo līgumu un kas varēs izmantot šo faktu konkurences nolūkos, lai gan ir nopietni iemesli uzskatīt, ka šī līguma slēgšanas tiesības nebija jāpiešķir *IGN*.

127 Tomēr būtu ļoti grūti noteikt skaitļos konkurētspējas priekšrocības vērtību un līdz ar to pietiekami precīzi novērtēt kaitējumu, kas izriet no iespējas to iegūt zaudēšanas.

Tāpēc, atlīdzinot zaudējumus, būtu ļoti grūti nodrošināt arī, ka kaitējums tiek atlīdzināts pilnībā (šajā sakarā skat. iepriekš 101. punktā minēto rīkojumu lietā *Deloitte Business Advisory*/Komisija, 147. un 148. punkts).

128 Tādējādi jāatzīst, ka prasītāja pamatoti apgalvo, ka zaudējumu atlīdzināšana tikai daļēji novērstu tai nodarīto kaitējumu.

129 Līdz ar to kaitējums, uz ko atsaucas prasītāja, ir uzskatāms par ļoti grūti atlīdzināmu, neapturot Apstrīdētā lēmuma piemērošanu.

130 Tomēr, lai pamatotu pagaidu pasākumu noteikšanu, kaitējumam, uz ko atsaucas pieteikuma iesniedzējs, ir jābūt būtiskam (iepriekš 101. punktā minētais rīkojums lietā *Deloitte Business Advisory*/Komisija, 149. punkts).

131 Iespējas saņemt un pildīt publiskā iepirkuma līgumu zaudēšana ir neatņemama izslēgšanas no attiecīgā konkursa procedūras daļa, kas pati par sevi nav uzskatāma par tādu, kas radītu būtisku kaitējumu, neatkarīgi no īpaša aizskāruma smaguma vērtējuma katrā konkrētā gadījumā (iepriekš 101. punktā minētais rīkojums lietā *Deloitte Business Advisory*/Komisija, 150. punkts).

132 Līdz ar to šajā gadījumā tas, ka prasītāja ir zaudējusi iespēju saņemt un pildīt minēto iepirkuma līgumu, ir uzskatāms par būtisku kaitējumu tikai tad, ja prasītāja no tiesību viedokļa ir pietiekami pierādījusi, ka tā būtu varējusi gūt pietiekami būtiskus labumus no konkursa procedūrā paredzētā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību saņemšanas un tā izpildes. (iepriekš 101. punktā minētais rīkojums lietā *Deloitte Business Advisory*/Komisija, 151. punkts).

133 Tātad konkrēti ir jānovērtē dažādie labumi, kuri, pēc prasītājas domām, izriet no attiecīgā konkursa procedūrā paredzētā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas un tā izpildes.

134 Šajā gadījumā, ja pieteikuma iesniedzējs ir uzņēmums, materiāla rakstura kaitējuma smagums ir jāvērtē, it īpaši ņemot vērā šī uzņēmuma lielumu (šajā sakarā skat. iepriekš 117. punktā minēto rīkojumu lietā *Comos-Tank* u.c./Komisija 26. un 31. punkts, un Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2004. gada 22. decembra rīkojumu lietā T-201/04 R *Microsoft*/Komisija, Krājums, II-4463. lpp., 257. punkts). Tomēr pagaidu noregulējuma tiesnesis šajā gadījumā uzskata, ka lietas materiāli viņam neļauj novērtēt kaitējuma smagumu, ņemot vērā uzņēmuma lielumu.

135 Tomēr nevar izslēgt, ka kaitējuma smagums ir jānovērtē, pamatojoties arī uz citiem kritērijiem, piemēram, cik stipri tikusi ietekmēta uzņēmuma tirgus daļa vai kā mainījies tā konkurētspējas stāvoklis (pēc analoģijas skat. Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 1999. gada 30. jūnija rīkojumu lietā T-13/99 R *Pfizer Animal Health*/Padome, *Recueil*, II-1961. lpp., 138. punkts; 2003. gada 11. aprīļa rīkojumu lietā T-392/02 R *Solvay Pharmaceuticals*/Padome, *Recueil*, II-1825. lpp., 107. punkts, un 2004. gada 16. janvāra rīkojumu lietā T-369/03 R *Arizona Chemical* u.c./Komisija, *Recueil*, II-205. lpp., 76. punkts).

136 Pirmkārt, attiecībā uz finansiāla rakstura labumiem, kas ir saistīti ar līguma izpildi, ir acīmredzams, ka šī līguma neizpilde liedz prasītājai gūt ienākumus, kurus tā gūtu, ja tai būtu piešķirtas tiesības slēgt līgumu, un iespējas gūt no līguma izrietošos ienākumus zaudēšana prasītājai var radīt zaudējumus tādā apmērā, kādas ir attiecīgās neiegūtās summas.

137 Otrkārt, iespēja prasītājai tirgū, kurš ir tik ļoti specializēts un ar tik ļoti mazu piedāvājumu skaitu, atsaukties uz līgumu, kas noslēgts ar Eiropas Kopienu Komisiju, var tikt uzskatīta par konkurētspējas priekšrocību, kuru prasītāja varētu izmantot, ja tai būtu piešķirtas tiesības slēgt līgumu.

138 Pat ja ir grūti precīzi novērtēt radīto kaitējumu, šādas konkurētspējas priekšrocības zaudēšana, ņemot vērā apstākļus šajā lietā, ir uzskatāma par būtisku kaitējumu tādai sabiedrībai kā prasītāja, jo pēdējā minētā izstrādā ļoti specifiskas programmatūras, kas ir paredzētas, kā pirmajā brīdī šķiet, nelielam potenciālo klientu skaitam un kuru tirgū ir liela konkurence un mazs piedāvājumu skaits. Minētais vēl jo vairāk ir taisnība, tāpēc ka *IGN*, viens no prasītājas tiešajiem konkurentiem, var izmantot šo noslēgto līgumu konkurences nolūkos, lai gan ir nopietni iemesli uzskatīt, ka šī līguma slēgšanas tiesības nebija jāpiešķir *IGN*.

139 Līdz ar to, ņemot vērā šīs lietas īpašos apstākļus un tirgus, kuras dalībniece ir prasītāja un *IGN*, raksturojumu, prasītājai nodarītais kaitējums ir uzskatāms par būtisku.

140 Visbeidzot, steidzamība, uz kuru tātad var atsaukties prasītāja, pagaidu noregulējuma tiesnesim vēl jo vairāk ir jāņem vērā, jo, kā izriet no šī rīkojuma 54.–84. punkta, prasītājas pirmajā pamatā izvirzītie faktiskie un tiesību argumenti šķiet īpaši būtiski (šajā sakarā skat. iepriekš 26. punktā minēto rīkojumu lietā Austrija/Padome, 110. punkts).

141 Ņemot vērā iepriekš minētos faktus, ir jāuzskata, ka, lai nodrošinātu nākotnē iespējamā galīgā lēmuma pilnīgu iedarbību un it īpaši lai saglabātu iespēju prasītājai saņemt atlīdzību natūrā, kādu tā prasa, neizslēdzot iespēju, ka prasītāju var vismaz daļēji pasargāt no kaitējuma rašanās, prasītais pasākums, kas ir vērsts uz Apstrīdētā lēmuma un līguma izpildes apturēšanu, ir jāpiešķir prasītājai ar nosacījumu, ka intereses sliecas tai par labu. Interešu līdzsvars ir tas, kas turpinājumā ir jāizvērtē.

3. *Par interešu līdzsvaru*

Lietas dalībnieku argumenti

Prasītājas argumenti

142 Prasītāja būtībā apgalvo, ka intereses sliecās tai par labu tiktāl, ciktāl, no vienas puses, tai tika atņemtas tiesības noslēgt līgumu, kura slēgšanas tiesības tai bija jāpiešķir, un, no otras puses, *IGN* nevar prasīt savu interešu aizsardzību, jo tās izriet no akta, kas būtu uzskatāms par nelikumīgu. Turklāt prasītāja uzskata, ka *IGN* intereses nav aizsargājamas vairāk par tās interesēm pat tad, ja līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras ievērošanas rezultātā Komisijai būtu jānoraida *IGN* piedāvājums kā pretendentiem paredzētajā instrukcijā paredzētajiem nosacījumiem neatbilstošs.

143 Prasītāja arī apgalvo, ka pagaidu pasākums ir jānosaka arī saskaņā ar vispārējām interesēm, izrietošām no tā, ka Kopienas iestāžu rīkotajām publisko iepirkumu līgumu procedūrām ir jānotiek, ievērojot tiesiskuma, pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes, tiesiskās paļāvības un labas pārvaldības principus.

Komisijas argumenti

144 Komisija apstrīd šos argumentus un būtībā norāda, ka, pat ja tā pieļāvusi kļūdu attiecībā pret prasītāju, ar *IGN* noslēgtais līgums tik un tā paliek spēkā, jo ir jāņem vērā *IGN* tiesiskās cerības un paļāvība tiktāl, ciktāl tā varēja paļauties uz lēmuma, ar kuru tai tika piešķirtas līguma slēgšanas tiesības, likumību.

145 Komisija turklāt apgalvo, ka līgumam ir būtiska nozīme gāzes vadu tīklu attīstībā Vidusāzijā un ka līguma izpildes apturēšana uz ilgu laiku negatīvi ietekmētu šo reģionu, it īpaši Komisijas uzturētās attiecības ar Kazahstānas iestādēm. Šajā sakarā Komisija uzskata, ka sabiedrības interesēm, proti, tam, ka līgums tiek izpildīts noteiktajā laikā, ir jāprevalē pār privātām prasītājas interesēm, kuras var aizsargāt, taisot spriedumu pamata lietā. Lietas dalībnieku uzklausīšanā Komisija precizēja, ka šim faktoram ir nozīme arī Komisijas lēmumā neizbeigt un vēlāk atkārtoti neuzsākt jaunu konkursa procedūru, lai, no vienas puses, izvairītos no līguma novēlotas izpildes un, otrkārt, ņemot vērā finansiālo aspektu, izvairītos no tā, ka tiek zaudēts šim līgumam piešķirtais budžets. Arī šis faktors, pēc Komisijas domām, ir jāņem vērā, izvērtējot prasītājas intereses apturēt līguma izpildi.

146 Lietas dalībnieku uzklausīšanā Komisija būtībā arī uzsvēra, ka tai ir svarīgi izvairīties no prasības, kuru pret to varētu celt *IGN*, ja līgums, kuru tā noslēgusi ar šo sabiedrību, tiktu apturēts.

Pagaidu noregulējuma tiesneša vērtējums

147 Ja pieteikuma par pagaidu noregulējuma pasākumiem ietvaros pagaidu noregulējuma tiesnesis, kuram pieteikuma iesniedzējs apgalvo, ka tas var ciest būtisku un neatgriezenisku kaitējumu, izsver dažādās attiecīgās intereses, viņam it īpaši ir jāpārbauda, vai, ar spriedumu pamata lietā atceļot Apstrīdēto lēmumu, varētu atgriezt sākotnējo situāciju tai situācijai, kāda būtu izveidojusies, nenosakot pagaidu noregulējuma pasākumus, un otrādi, vai šī lēmuma apturēšana radītu šķērsli tā pilnīgai iedarbībai, ja prasība pamata lietā būtu noraidīta (šajā sakarā skat. Tiesas priekšsēdētāja 2003. gada 26. jūnija rīkojumu apvienotajās lietās C-182/03 R un C-217/03 R Beļģija un *Forum 187*/Komisija, *Recueil*, I-6887. lpp., 142. punkts, un iepriekš 135. punktā minēto rīkojumu lietā *Pfizer Animal Health*/Padome, 167. punkts, kā arī iepriekš minēto judikatūru).

148 Šajā sakarā ir jāņem vērā, pirmkārt, prasītājas intereses, proti, apturēt lēmuma piešķirt līgumu *IGN* izpildi, otrkārt, *IGN* intereses — izpildīt līgumu un, treškārt, vispārējās intereses un Komisijas intereses — izpildīt līgumu.

149 Pirmkārt, pagaidu noregulējuma tiesnesis uzskata, ka līguma, uz kuru piešķirtas tiesības *IGN*, izpildes turpināšana prasītājai varētu radīt būtisku un neatgriezenisku kaitējumu (skat. iepriekš 104.–140. punktu).

150 Otrkārt, ir nopietni iemesli uzskatīt, ka *IGN* piedāvājums neatbilda pretendentiem paredzētajā instrukcijā ietvertajām prasībām un ka Komisijai šis piedāvājums bija jānoraida. Pretēji tam, ko būtībā izvirzīja Komisija lietas dalībnieku uzklausīšanā, Apstrīdētā lēmuma likumība un no tā izrietošā līguma spēkā esamība nav atdalāmas viena no otras; faktiski, ja, no vienas puses, Pirmās instances tiesa atceļ Apstrīdēto lēmumu, taisot spriedumu pamata lietā, un ja, no otras puses, līguma izpilde tiek apturēta, lēmuma, ar kuru tiktu atcelts Apstrīdētais lēmums, pieņemšanas rezultātā Komisijai būtu jāizbeidz savstarpēji ar *IGN* noslēgtais līgums.

151 Tātad, kā to atzīmē Komisija, *IGN*, acīmredzot, būtu tiesības vērsties kompetentajās Beļģijas tiesās ar prasību pret Komisiju atlīdzināt zaudējumus pēdējās minētās pieļautās kļūdas dēļ. Tas, pēc Komisijas domām, būtu iespējams saskaņā ar līguma noteikumu par jurisdikcijas vietas izvēli. Tādējādi jāatzīst, ka *IGN* intereses var tikt aizsargātas, ceļot prasību valsts tiesā.

152 Līdz ar to interešu izsvēršana nevar būt par labu *IGN* un nelabvēlīgi ietekmēt prasītāju. Ir nopietni iemesli uzskatīt, ka *IGN* piedāvājums neatbilda konkursa tehniskajām specifikācijām, turpretim prasītājas piedāvājums, ko neapstrīd arī Komisija, atbilda minētajām specifikācijām. Šādos apstākļos *IGN* intereses turpināt

līguma izpildi nevar prevalēt pār prasītājas interesēm iegūt tiesības uz līgumu, kas vismaz daļēji var būt iespējams, ja minētais līgums tiek apturēts līdz sprieduma taisīšanai pamata lietā.

153 Treškārt, Komisijas apgalvojums, saskaņā ar kuru nevar kavēt līguma izpildi, lai saglabātu labas attiecības ar Kazahstānas iestādēm, nav pierādīts, jo tā šajā sakarā pagaidu noregulējuma tiesnesim nav iesniegusi nevienu pierādījumu.

154 Turklāt šķiet, ka Komisijas izvirzītie argumenti lietas dalībnieku uzklausīšanā liecina par to, ka tā nojauta, ka šī līguma slēgšanas tiesību piešķiršana *IGN* varētu radīt vai radīs problēmas, bet finansiālu apsvērumu dēļ tā nolēma to ignorēt un riskēt, ka nepamatoti noraidītie pretendenti var celt pret Komisiju prasību.

155 Pieņemot, ka finansiāli apsvērumi var pamatot šādu attieksmi, Komisija nav pierādījusi, ka šie apsvērumi, kuri saskaņā ar Komisijas pašas argumentiem lika tai pieņemt lēmumu noslēgt līgumu ar *IGN* pirms 2005. gada 31. decembra, lai nezaudētu šī līguma noslēgšanas procedūrai piešķirto budžetu, var būt pamats neapturēt minētā līguma izpildi.

156 Turklāt Komisija nevar lūgt pagaidu noregulējuma tiesnesim atteikt tiesisko aizsardzību prasītājai tāpēc, ka tā vēlas turpināt līguma izpildi, jo tas ļautu izvairīties no prasības, kuru pret viņu varētu celt *IGN*.

157 Līdz ar to lēmums apmierināt prasību, pirmkārt, apturēt lēmumu piešķirt līguma slēgšanas tiesības sabiedrībai *IGN* un, otrkārt, minētā līguma izpildi ir pamatots un atbilstošs, lai nodrošinātu prasītājai efektīvu pagaidu tiesisko aizsardzību.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod rīkojumu:

1) Komisijas lēmums piešķirt līguma slēgšanas tiesības *IGN France international* konkursa par atsevišķām Vidusāzijas valstīm paredzētiem pakalpojumiem (*EuropeAid*/122078/C/S/*Multi*) procedūras ietvaros, kā arī līguma, kas noslēgts starp Komisiju un *IGN France international*, izpilde ir apturēta, līdz Pirmās instances tiesa būs lēmusi par prasību pamata lietā;

2) lēmuma pieņemšana par tiesāšanās izdevumiem tiek atlikta.

Luksemburgā, 2006. gada 20. jūlijā.

Sekretārs — Priekšsēdētājs

E. Coulon — B. Vesterdorf